

Hoe troostrijk is het te sterven als men wel ge-
leefd heeft. (H. Aug.)

BID VOOR DE ZIEL

van mijnheer

JOZEF LACROSSE

echtgenoot van mevrouw Blondine AUSTRÆTE,
geboren te Zegelsem de 4 april 1878 en
overleden te Opbrakel de 31 oktober 1956,
voorzien van de laatste h. Sakramenten.

Alhoewel de overledene en zijn familieleden
stilaan op de dood werden voorbereid kwam ze
toch nog onverwachts op een ogenblik dat men
er niet aan dacht. Maar zo gaat het in 't leven :
de mens wikt maar God beschikt. God is de Ge-
ver van het leven en Hij alleen weet de dag en
het uur van ons afsterven.

Gelukkig heeft de overledene zich op zijn le-
venseinde kunnen voorbereiden en zal misschien
wel onverwachts maar dan toch niet onvoorbe-
reid uit dit leven zijn weggenomen.

De hoop op de toekomstige verrijzenis is ge-
vestigd op de belofte van onze Heer Jezus-Kris-
tus. Bedroefd ons de onvermijdelijke zekerheid
van de dood, de stelligste belofte van de toe-
komstige verrijzenis beurt onze moed weer op.
Aan hen die geloven wordt het leven niet ontno-
men maar veranderd, en wanneer onze verblijf-
plaats hier vergaat wordt ons in de Hemel een
eeuwige voorbereid. (Off. def.)

De Heer heeft hem naar Zich getrokken in een
ouderdom na dewelke dit leven niet verlengen
kan dan gepaard met veel pijnlijkheden.

(Eccl. II, 13)

Op de boord van het graf waarin dit aardse
leven ondergaat, rijst zijn zegezing van de kris-
telijke hoop : «Ik weet dat mijn Verlosser leeft
en dat ik zal verrijzen en in eeuwigheid Hem
aanschouwen».

Mijn duurzame echtgenote en familieleden, ik
dank U voor al wat U voor mij gedaan hebt.
Moge de Heer het U vergelden. Weest mij ge-
dachtig in uw gebeden.

H. Hart van Jezus, ik heb betrouwen op U.
(300 d. afl.)

De families LACROSSE, AUSTRÆTE
en DE WOLF,

zijn zeer erkentelijk voor de
blijken van kristelijke deel-
neming en danken U.